

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **Bc. M. P.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Zuskou
sídlem Slezská 2127/13, Vinohrady, Praha 2

proti
žalovanému: **Městský úřad Klecany**
sídlem U Školky 74, Klecany
zastoupen advokátem JUDr. Janem Brožem, Ph.D.
sídlem Teplého 2786, Zelené Předměstí, Pardubice

za účasti: **1) JUDr. A. B.**
2) RNDr. I. B., Ph.D.
oba bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č. j. 4880/2022, sp. zn. 201/SÚ/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č. j. 4880/2022, sp. zn. 201/SÚ/2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 342 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Pavla Zusky.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný na žádost osob zúčastněných na řízení (dále jen „stavebníci“) vydal společný souhlas podle § 96a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) se stavebním záměrem „*Přístavba RD X*“ na pozemku parc. č. st. XA a parc. č. XB v katastrálním území a obci X (dále jen „sporný záměr“; všechny uváděné nemovitosti se nacházejí v tomtéž katastrálním území).

Obsah žaloby

2. Žalobce uvádí, že ve společném jmění manželů spoluvlastní bytovou jednotku č. XA v budově č. p. XB na pozemku parc. č. st. XC (dále jen „nemovitost žalobce“). S napadeným rozhodnutím se žalobce seznámil dne 8. 8. 2022, když jeho zástupce nahlédl do správního spisu, čímž mohl žalobce poprvé seznat úplný obsah napadeného rozhodnutí.
3. Žalobce namítá, že žalovaný měl vést společné územní a stavební řízení namísto vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný v rozporu s § 96a odst. 4 stavebního zákona nedoručil napadené rozhodnutí žalobci a na situačním výkresu absentuje žalobcův souhlas se sporným záměrem, zatímco podpisy jiných dotčených sousedů zde uvedeny jsou. Proto podle žalobce nebyly splněny podmínky § 96a odst. 2 ve spojení s § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona pro vydání společného územního a stavebního souhlasu. Žalobce připomíná závěry nálezu Ústavního soudu (dále jen „ÚS“) ze dne 3. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 59/99, dle kterých je dotčeným sousedem i ten, kdo může být myslitelně dotčen na svých právech i v případě, kdy není mezujícím sousedem. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) může k dotčení práv dojít jak výstavbou, tak následným užíváním stavby a sousedskými imisemi. Sporný záměr se nachází pouze cca 7,5 m od nemovitosti žalobce a je přístavbou prakticky do výšky domu stavebníků. Na úrovni 2. nadzemního podlaží sporného záměru má být umístěno obrovské francouzské okno. Z tohoto okna bude výhled přímo do ložnice žalobce, čímž dojde k narušení soukromí. Naproti spornému záměru je i jeho koupelna. Stávající dům stavebníků směrem k žalobci žádná okna nemá. Je zřejmé, že došlo k závažnému zásahu do poměrů v dané lokalitě. Sporné okno může způsobovat též imise světlem, a to jak z místnosti, tak odrazem slunečního světla od skleněné plochy. Sporný záměr zastíní nemovitost žalobce v odpoledních či večerních hodinách s ohledem na masu hmoty a podstatné snížení odstupové vzdálenosti. Žalobce nesouhlasí s tím, že na střeše sporného záměru má být umístěno tepelné čerpadlo orientované směrem na východ k nemovitosti žalobce. Obává se totiž hlukových imisí. Napadené rozhodnutí je dále v rozporu s § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška o obecných požadavcích na využívání území“). Podle NSS může kvalitu prostředí ovlivnit podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami. Realizací sporného záměru dojde ke snížení odstupové vzdálenosti od nemovitosti žalobce z původních téměř 16 m na cca 12 m. Z již zmiňovaných sousedských imisí tak vyplývá rozpor s § 25 odst. 1 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Navíc má být sporný záměr realizován na samé hranici pozemku vozovky parc. č. X, který vlastní město Klecany, což je v rozporu s § 25 odst. 7 vyhlášky o obecných

požadavcích na využívání území, neboť není dodržen předepsaný odstup sporného záměru přístavy rodinného domu od pozemní komunikace. Žalovaný sice rozhodnutím ze dne 1. 4. 2022, č. j. 3414/2022, podle § 169 odst. 2 stavebního zákona udělil stavebníkům výjimku právě z § 25 odst. 2 a 7 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území ohledně vzájemného odstupu staveb, nicméně žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, a proto ke dni vydání napadeného rozhodnutí nenabýlo právní moci. Ani v tomto řízení žalovaný nejednal se žalobcem jako s účastníkem řízení.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje, aby byla zamítnuta. Uvádí, že samo vlastnictví jednotky nezakládá přímé dotčení práv. Území se vyznačuje rodinnými domy o několika bytových jednotkách nahuštěných vedle sebe. V území došlo k umístění velkého developerského projektu, čímž byl vytvořen charakter zástavby řadových rodinných domů bez velkého prostoru zahrad. Území se tak nevyznačuje velkou mírou soukromí. Šířka pozemku pozemní komunikace parc. č. X není 7,5 m, nýbrž 8 m. Realizace sporného záměru na jeho hranici při splnění podmínek § 25 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území se nemůže přímo dotýkat práv žalobce. Navíc i žalobce má svou nemovitost na samé hranici pozemku. Námitka, že na nemovitost žalobce bude koukáno z francouzského okna, nezakládá přímé dotčení práv. Žalobce si při koupi nemovitosti musel být vědom, že zástavba je zahuštěná. Vzdálenost sporného záměru a nemovitosti žalobce je větší než 14 m a ztěžuje pohledovou imisi. Lze očekávat, že ložnice a koupelna žalobce jsou užívány v jiný čas než obývací pokoj s francouzským oknem. Z předložených fotografií vyplývá, že žalobce osadil svá okna žaluziemi. Zřízení doposud neexistujícího okna na východní straně domu stavebníků odpovídá poměrům v lokalitě, kde se na východních stranách okna vyskytují. Hrozbu imise světlem považuje žalovaný za absurdní, oblast je hustě obydlená a osazená veřejným osvětlením. Z fotografie sporného záměru je patrné, že stín na nemovitost žalobce nedosáhne. Ohledně umístění tepelného čerpadla jde o pouhou spekulaci. Osoby přímo dotčené na vlastnickém či jiném právu žalovaný vymezil dle vzdálenosti pozemků a způsobu, jakým by mohlo být právo přímo dotčeno realizací sporného záměru. Zohlednil též základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dospěl k závěru, že žalobce není dotčenou osobou, a proto mu nebylo doručováno napadené rozhodnutí. Proto také žalobce postrádal aktivní věcnou legitimaci k napadení rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností. O jeho odvolání rozhoduje Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“). Jde však o nepřípustné odvolání. Pokud by dotčení zakládaly žalobcem tvrzené skutečnosti, byl by třeba souhlas poloviny vlastníků pozemků v ulici X. Žalobcova veřejná subjektivní práva nemohou být napadeným rozhodnutím dotčena.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení (stavebníků)

5. Stavebníci navrhuje, aby byla žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky proti napadenému rozhodnutí [§ 68 písm. a) s. ř. s.].

Replika žalobce

6. Žalobce v replice zdůrazňuje, že ze správního spisu nevyplývá, že by snad žalovaný posuzoval míru dotčení jeho práv. Nesouhlasí s tím, že by se jednalo o „přehuštěnou“ lokalitu. Z žalovaným předloženého leteckého snímku je zřejmé, že lokalitu tvoří jak

samostatné rodinné domy, tak dvoj- a trojdomy. Požadavek na soukromí nelze bagatelizovat. Řadové domy mají okna na sever a na jih. Okna v nemovitosti žalobce jsou na západ. Okna jsou umístěna tak, aby co nejméně zasahovala do soukromí. Vzdálenost protilehlých domů v ulici X a Y je cca 30 m. Jiné domy nemají okna na východ směrem k sousední stavbě. Otázka širší pozemní komunikace je bezvýznamná (spor je o 0,5 m). Realizace sporného záměru sníží odstup nemovitosti žalobce od domu stavebníků a francouzské okno způsobí podstatný zásah do soukromí. Žalobce na hranici pozemku nerealizoval dům, ale oplocení. Žalobce nesouhlasí s tím, že realizace záměru na hranici pozemku je běžná. Realizace jakéhokoli záměru na hranici pozemku je naopak výjimečná, pokud nepočítáme řadové domy. Pokud už takový záměr na hranici je, tak nemá vliv na vlastnická práva sousedů. V lokalitě není jediná přístavba podobná spornému záměru. Změna poměrů spočívá ve směřování francouzského okna. Jiné domy mají okna orientována na východ a západ, ale nikoliv do obytných místností sousedních domů. Při koupi nemovitosti žalobce vycházel z tehdejších poměrů a neměl důvod se domnívat, že se cokoliv změní. Vzdálenost sporného záměru od oken žalobce nepřesahuje 14 m a z fotodokumentace je zjevné, že francouzské okno podstatnou měrou zasahuje do soukromí. Argument, že místnosti v nemovitosti žalobce budou užívány v jiném časovém období, znamená připuštění, že žalobce bude francouzským oknem omezen. Jeho nemovitost obývá manželka se dvěma malými dětmi. Dle žalovaného by tak během dne nemohli užívat ložnici a koupelnu včetně WC. Zásah se netýká pouze ložnice a koupelny ve 2. podlaží, ale též druhé koupelny v 1. podlaží. Výhledu na ni nelze zabránit ani zvýšeným oplocením. Žalobce se též neztotožnil s tím, že by žaluzie byly dostatečnou ochranou. Počítal s veřejným osvětlením, ale nikoliv se sporným záměrem. Veřejné osvětlení není orientováno přímo do oken žalobce. Žalovaný nevysvětlil, proč nemovitost žalobce není zastíněná. Speklativní je tvrzení, že tepelné čerpadlo nemovitost žalobce neovlivňuje. K rozporu sporného záměru s § 25 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území žalobce zdůrazňuje, že žalovaný pominul odst. 1 citovaného ustanovení, z něhož výjimku udělit nelze.

Duplika žalovaného

7. Žalovaný v duplice uvádí, že úvahy, kdo je dotčeným sousedem, nemusí být výslovně promítnuty do povolovacích aktů. Územní plán lokalitu navrhl pro cca 27 rodinných domů a od roku 2010 předpokládal minimální výměru pozemku pro rodinný dům 750 m². Realizování vyššího zahuštění město Klecany vnímá negativně, proto změnou č. 4 územního plánu omezilo počet bytových jednotek v rodinných domech. Žalobcův rodinný dům o zastavěné ploše 213 m² je na pozemku o ploše pouhých 862 m². Pokud by žalobce neobešel územní plán, byl by jeho rodinný dům o jedné bytové jednotce. V případě stavebníků jde o pozemek o ploše 850 m², na něm je stavba o zastavěné ploše 206 m² (se sporným záměrem 237 m²). Obdobně hustá je zástavba okolních rodinných domů. Jiné rodinné domy mají okna taktéž orientována směrem k sousedním stavbám. Sporný záměr není anomálií. Žalobce vybral nejvyšší vzdálenost oken protilehlých domů, jinde jsou okna vzdálena 15 m či 16 m. Žalobcových práv se netýká vzdálenost sporného záměru od pozemní komunikace. Sporný záměr nadto nepředstavuje zásadní změnu v území. Žalobce vzdálenosti uměle zmenšuje, aby se přiblížil minimální vzdálenosti rodinných domů podle § 25 odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Smyslem odstupových vzdáleností je především ochrana soukromí a zachování kvality prostředí. Žalovanému není známo, proč žalobce považuje rozhodnutí o výjimce za nezákonné. To, že nebyl účastníkem řízení podle § 27 správního řádu, pravomocně konstatoval krajský úřad. Žalobcova představa o soukromí by byla splněna patrně jen někde na samotě. Podle metodického pokynu Ministerstva pro

místní rozvoj z července 2023 nejsou tepelná čerpadla stavebním úřadem posuzována. Žalovaný nesouhlasí, že je francouzské okno ve sporném záměru obrovské.

Podstatný obsah správního spisu

8. Dne 16. 2. 2022 stavebníci podali u žalovaného „*Společné oznámení záměru*“. Uvedli, že sporný záměr je přístavbou jejich stávajícího rodinného domu. Stavebníci doložili mimo jiné souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 20. 12. 2021, v jehož stručném odůvodnění je zmíněno i tepelné čerpadlo typu NIBE F2120-8, přičemž v nejbližším chráněném venkovním prostoru sporného záměru budou podlimitní hodnoty hluku dodrženy. Za předpokladu stávajícího posuzovaného tepelného čerpadla se nepožaduje měření hluku ke kolaudaci sporného záměru.
9. Stavebníci doložili tyto souhlasy dotčených sousedů se sporným záměrem: vlastníce pozemků parc. č. st. XA, parc. č. XB a parc. č. XC; spoluvlastníků pozemku parc. č. XD; vlastníka pozemků parc. č. st. XE a parc. č. XF a města Klecany.
10. Stavebníci též doložili projektovou dokumentaci. V ní je coby součást sporného záměru uvedena venkovní jednotka tepelného čerpadla umístěná na střeše, otočená východním směrem, tak aby limity akustického tlaku na hranicích pozemků se sousedními pozemky splňovaly normové hodnoty. Z půdorysu 1. nadzemního podlaží vyplývá, že zde má být parkovací stání pro osobní automobil a malá místnost pro saunu. Z půdorysu 2. nadzemního podlaží vyplývá, že místnost s francouzským oknem „mířícím“ na nemovitost žalobce (šířka 2,05 m) je určena jako pobytová. Z výkresu pohledů vyplývá, že francouzské okno má výšku 2,70 m. Z výkresu střechy nevyplývá žádné speciální stavebně-technické řešení pozice pro tepelné čerpadlo, střecha je rovná. Přílohu žádosti tvoří též požárně bezpečnostní řešení sporného záměru.
11. Dne 23. 3. 2022 stavebníci podali u žalovaného „*Žádost o povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu*“. Uvedli, že sporný záměr je umístěn k východní hranici pozemku s komunikací ve vlastnictví města. Žádali o povolení pro stavbu na hranici pozemku s komunikací a umístění fasády s oknem do pracovny blíže než 3 m od okraje vozovky. Tato vzdálenost je snížena na 1,8 m. V okolí je řešeno více dostaveb podobným způsobem. V příloze doložily výkresy stavby obdobně jako v žádosti o společný územní a stavební souhlas.
12. Dne 24. 3. 2022 žalovaný oznámil zahájení řízení o povolení výjimky. Neobeslal žalobce, nýbrž dotčené sousedy, kteří souhlasili se sporným záměrem, a společnost ČEZ Distribuce, a. s.
13. Dne 1. 4. 2022 žalovaný podle § 169 odst. 3 stavebního zákona rozhodl o povolení výjimky z § 25 odst. 2 a 7 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území pro sporný záměr, který bude umístěn na společné hranici s pozemkem komunikace (ul. S.) parc. č. X. Žalovaný stručně uvedl, že povolení výjimky neohrozí bezpečnost, ochranu zdraví a života osob ani sousední pozemky či stavby. Účastníci řízení neuplatnili návrhy a námítky.
14. Dne 11. 5. 2022 žalovaný vydal **napadené rozhodnutí**. Sporný záměr popsal jako stavební úpravu objektu rodinného domu. 1. nadzemní podlaží je jednoduchý přístřešek nad zpevněnou plochou parkovacího stání doplněný vestavbou malé místnosti sauny. Ve 2. nadzemním podlaží budou pracovna a šatna. Základní kubický tvar rodinného domu s přístavbou sporného záměru bude tvořen nepravidelným obdélníkovým půdorysem. Maximální půdorysné rozměry sporného záměru nepřesáhnou 8,92 m x 3,65 m a celková

maximální zastavěná plocha nepřesáhne 97,80 m². Sporný záměr je navržen tak, aby vzhledem zachovával ráz a tvarosloví místní zástavby. Vytápění bude řešeno napojením na stávající topnou soustavu rodinného domu. Napadené rozhodnutí neobsahuje odkaz na povolení výjimky z odstupových vzdáleností. V napadeném rozhodnutí není tepelné čerpadlo uvedeno jako součást sporného záměru. Přílohu tvoří ověřený výkres koordinační situace, na kterém je tepelné čerpadlo umístěné na střeše sporného záměru a akumulární nádrž je umístěna v zahradě rodinného domu stavebníků. Žalobce není uveden jako osoba, které bylo napadené rozhodnutí doručováno.

15. Dne 12. 8. 2022 žalobce podal společně se svou manželkou odvolání proti rozhodnutí žalovaného o povolení výjimky ze dne 1. 4. 2022, ve kterém obsáhle vysvětlil, proč je opomenutým účastníkem řízení. Dne 20. 9. 2022 krajský úřad zamítl odvolání jako nepřípustné. Uvedl, že nemovitost odvolatelů se nachází na protější straně komunikace. Povolením výjimky nemůže být dotčeno vlastnické právo odvolatelů, neboť nejsou vlastníky pozemku, od kterého se snižuje odstupová vzdálenost. Vlastníkem tohoto pozemku (parc. č. X) je město Klecany.

Posouzení žaloby

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Správní spis neobsahuje záznam o nahlížení právního zástupce žalobce do spisu dne 8. 8. 2022, nicméně toto nahlížení potvrzuje shodné tvrzení žalobce i žalovaného. Žalovaný k výzvě soudu doložil, že dne 3. 8. 2022 žalobce podal žádost o nahlédnutí do správního spisu, na niž žalovaný odpověděl téhož dne spolu s poučením o možnosti nahlédnutí do správního spisu ve vztahu k napadenému rozhodnutí. V projednávané věci je nesporné, že vydání napadeného rozhodnutí nepředcházelo správní řízení. Žalobce tedy nebyl účastníkem správního řízení a napadené rozhodnutí mu nebylo oznámeno standardním způsobem. Podle rozsudku NSS ze dne 6. 9. 2011, č. j. 9 As 92/2011-186, je třeba v takové situaci při hodnocení včasnosti podané žaloby vzít přiměřeně v úvahu právní názor obsažený v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, č. 1838/2009 Sb. NSS, že „i rozhodnutí správního orgánu, které nebylo formálně řádně doručeno (oznámeno) účastníku řízení, může nabýt právní moci (§ 52 odst. 1 správního řádu z roku 1967, § 73 odst. 1 správního řádu z roku 2004), nastane-li fikce oznámení rozhodnutí. [...] Je-li účastník řízení, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly rozhodnutím dotčeny, opomenut při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že opomenutý účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno.“ Okamžik doručení napadeného rozhodnutí proto nastal dne 8. 8. 2022, což je mezi účastníky řízení nespornou skutečností (srov. blíže vyjádření žalovaného ze dne 26. 2. 2024 potvrzující totožný údaj uvedený v žalobě).
17. Soud dále ověřil, že je věcně i místně příslušným soudem a napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
18. Žaloba je důvodná.
19. Soud předně uvádí, že se neztotožnil s názorem stavebníků ohledně existence důvodů pro odmítnutí žaloby kvůli žalobcovu nevyčerpání řádných opravných prostředků proti napadenému rozhodnutí [srov. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.].

20. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
21. Proti společnému souhlasu (stejně jako proti územnímu souhlasu či souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru) se lze bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS). Právní úprava však žalobci neumožňuje, aby proti němu brojil řádným opravným prostředkem v řízení před správním orgánem. Na vydání společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru se totiž nevztahují části druhá a třetí správního řádu [srov. § 96a odst. 3 ve spojení s § 96 odst. 4 a § 106 odst. 2 stavebního zákona]. Takový souhlas tak nepředstavuje rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 67 správního řádu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 As 436/2017-43), proti kterému by bylo možno se bránit řádným opravným prostředkem (odvoláním), neboť je formálně úkonem podle části čtvrté správního řádu (srov. § 177 odst. 2 správního řádu). Takový souhlas je rozhodnutím pouze pro účely s. ř. s.
22. Soud tedy přistoupil k věcnému projednání žaloby, přičemž nejprve se musel zabývat námitkou, že napadené rozhodnutí nebylo možné vydat formou společného souhlasu.
23. Podle § 96a odst. 2 stavebního zákona, podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105 (dále jen „společné oznámení záměru“), vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6.
24. Podle § 96a odst. 5 věty druhé stavebního zákona, dojde-li stavební úřad k závěru, že společné oznámení záměru nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v § 96 odst. 3 písm. d) a v § 105 odst. 2 písm. f), rozhodne usnesením o provedení společného územního a stavebního řízení.
25. Podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona připojí oznamovatel k oznámení záměru souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.
26. Podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona k ohlášení stavebník připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.
27. Mezi účastníky je nesporné, že stavebníci k oznámení záměru nepřipojili souhlas žalobce. Soud se proto zabýval tím, zda je žalobce osobou, jejíž vlastnické právo k sousedním stavbám či pozemkům může být umístěním, respektive prováděním sporného záměru přímo dotčeno. Při posuzování toho, kdo je osobou potenciálně přímo dotčenou realizací stavebního záměru ve smyslu § 96 odst. 3 písm. b), respektive § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, soud vycházel z ustálené judikatury k otázce účastnictví v územním či

stavebním řízení, neboť to vychází z obdobných podmínek [srov. § 85 odst. 2 písm. f) a § 109 písm. e) a f) stavebního zákona].

28. O naplnění první podmínky § 96 odst. 3 písm. b) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, tj. o *existenci vlastnického práva* žalobce k nemovitosti žalobce rovněž není mezi účastníky sporu.
29. Pojem „*sousední pozemky a stavby na nich*“ definoval § 139 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb. (dále jen „*stavební zákon 1976*“) jako pozemky, které mají společnou hranici s pozemkem, který je předmětem správního řízení vedeného podle tohoto zákona, a stavby na těchto pozemcích. Toto ustanovení zrušil ÚS nálezem ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, s tím, že „[n]apadené ustanovení tím, že vymezuje pojem ‚soused‘ přímo v zákoně, bere tak správnímu orgánu možnost, aby jako s účastníkem řízení zacházel též s osobou, která očividně může být rozhodnutím vydávaným ve stavebním řízení dotčena ve svých právech, a to i v právech ústavně chráněných jako je právo na pokojné užívání majetku, případně právo vlastnické“. Vzhledem k tomu, že od zrušení tohoto ustanovení již zákon neobsahuje definici pojmu „*sousední pozemky*“, není zákonným předpokladem vlastnictví pozemku se společnou hranicí či stavby na něm. Pojem „*soused*“ se tak rozšířil.
30. Na druhou stranu platí, že účastníkem řízení ve stavebně právních procesech, respektive osobou podle § 96 odst. 3 písm. b) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, nemůže být kdokoli. ÚS k tomu v již citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/99 uvedl, že „*si je vědom možných interpretačních problémů v tom směru „až kam“ – do jaké šíře či vzdálenosti – mohou tzv. sousední pozemky, pokud nebude platit podmínka společné hranice, sahát. Nezbyvá však než konstatovat, že posouzení této otázky bude vždy věcí individuálních případů (zřejmě s přihlédnutím k povaze zamýšlených staveb a z ní plynoucích možných nežádoucích dopadů), a to jak na úrovni rozhodovací praxe stavebních úřadů, tak na úrovni rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví.*“ Ustanovení § 96 odst. 3 písm. b) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona jako další podmínku stanoví „*přímé dotčení*“ na vlastnickém nebo jiném věcném právu (právu odpovídajícím věcnému břemenu) umístěním či prováděním stavebního záměru.
31. Pro posouzení „*dotčení*“ individuálně s ohledem na okolnosti konkrétního případu se vyslovil NSS v rozsudku ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008-48, č. 1641/2008 Sb. NSS, podle kterého „*neurčitý právní pojem „přímo dotčen na vlastnickém právu“ je nutno interpretovat vždy s ohledem na okolnosti spočívající v povaze umísťované stavby a jejích možných dopadech na okolí.*“ Obdobně v rozsudku ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68, NSS uvedl, že „*vymezení okruhu účastníků územního řízení [...] vyžaduje s ohledem na konkrétní okolnosti případu komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrůznějšího druhu.*“
32. V rozsudku ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS, pak stojí, že „*podmínkou účastenství v řízení není vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva.*“ Podle rozsudku NSS ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 As 35/2016-38, „*pro naplnění definice účastenství postačuje pouhá možnost přímého dotčení na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno. Tato možnost přitom musí být reálně myslitelná, nikoliv pouze hypotetická. Zároveň musí být splněna podmínka, že práva nebo povinnosti mohou být*

rozhodnutím dotčeny přímo, tedy bezprostředně. Je povinností správního orgánu v jednotlivých případech posoudit, kteří z vlastníků ‚sousedních‘ pozemků a staveb na nich mohou být konkrétním rozhodnutím dotčeni přímo.“ V návaznosti na to lze zmínit rozsudek ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-85, v němž NSS dovodil, že je „přímým dotčením nutno rozumět takovou možnou změnu poměrů v lokalitě vyvolanou zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických či jiných relevantních práv těmi, kdo tato práva mají.“

33. V rozsudku ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS, NSS shrnul, kdy lze osobu považovat za osobu potenciálně přímo dotčenou na vlastnickém či jiném věcném právu realizací stavebního záměru: „Účastníkem řízení tedy bude soused pouze v případě, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, a to vzhledem k velikosti stavebního pozemku a umístění stavby na něm, odstupovým vzdálenostem, rozměrům stavby, účelu jejího užívání atd. Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi. Těmi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům. Přímým dotčením sousedních nemovitostí bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo námitkám vyhověno, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Stavební úřady jsou povinny zkoumat, zda jsou tvrzeny skutečnosti, jež zakládají účastenství dané osoby v řízení, a shledají-li, že tomu tak je, musí věcně tyto námitky projednat [...]“. Vymezení imisí je upraveno v § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle jehož věty první se vlastník zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat.
34. V rozsudku ze dne 17. 7. 2020, č. j. 2 As 58/2019-80, NSS uzavřel: „Žalobce uvedl výčet potenciálních zásahů formou prachových a blukových emisí. Jedná se o konkrétní označení negativních dopadů, které by jej mohly omezovat v užívání penzionu. Tyto emise nelze vnímat jen v souvislosti s realizací stavby. Jejich zvýšení oproti dosavadnímu stavu je nutno vztahovat i k budoucímu užívání stavby stěžovateli 2) a s ohledem na ‚relativní‘ blízkost obou staveb mohou být významné – např. pokud by se ve stavbě stěžovateli 2) topilo pevnými palivy produkujícími ve značné míře kouř, je dotčení žalobce takovýmito nepříjemnými dopady zcela reálné. Uvedené a i případné jiné možné zvýšení emisí tedy je reálně představitelné. To postačuje pro naplnění pojmu ‚dotčenosti‘ [...] ve smyslu § 96 odst. 3 písm. c) stavebního zákona. Žalobce tudíž naplňoval podmínku, na základě níž s ním mělo být zacházeno jako s osobou přímo dotčenou, resp. nemezujícím sousedem. Nevyžádání si souhlasu žalobce jako nemezujícího souseda v daném případě vedlo ke zkrácení jeho procesních a potenciálně i hmotných práv.“
35. Závěry citované judikatury pak shrnul Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 3. 2. 2022, č. j. 15 A 111/2020-138, tak, že „za osobu ve smyslu ustanovení § 96 odst. 3 písm. d), ustanovení § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je nutno považovat každého, kdo má vlastnické nebo jiné věcné právo k nemovitosti, které může být stavebním záměrem přímo dotčeno, přičemž rozhodující jsou vždy konkrétní okolnosti toho kterého případu. Pro posouzení sousedství je významná vzdálenost nemovitosti posuzované osoby od stavebního záměru, povaha a parametry této nemovitosti i umístěvané stavby. Pro posouzení přímého dotčení práv jsou rozhodující možné dopady stavebního záměru do sféry posuzované osoby, zejména zvýšenou dopravou, stíněním,

hlukem, prachem, pachem, kouřem, vibracemi, světlem apod. Pro posouzení účastenství je bezvýznamná důvodnost námitek souseda, neboť právně rozhodné je pouze to, zda z tvrzení souseda vyplývá, že jeho práva přímo dotčena reálně být mohou [...].“

36. V projednávané věci vyplývá z katastrální ortofotomapy následující situace:

37. Ze souhlasů dotčených sousedů je zjevné, že žalovaný bez dalšího přejal za svou dřívější správní praxi odpovídající výše uvedené zrušené úpravě ve stavebním zákoně 1976. Jednal tak pouze s tzv. „mezujícími sousedy“. Dům spoluvlastníků pozemku parc. č. XA je přitom od sporného záměru již na první pohled vzdálen více než nemovitost žalobce. Žalovaný s nimi přesto počítal jak pro účely souhlasu pro společný územní a stavební souhlas se sporným záměrem, tak pro účely řízení o povolení výjimky z § 25 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Obdobný závěr platí pro spoluvlastníka jednotky na pozemku parc. č. st. XB a zahrady parc. č. XC, v jehož případě je sporný záměr od jeho nemovitosti více „izolován“ než nemovitost žalobce.
38. Soud proto považuje za neadekvátní vysvětlení žalovaného, že před vydáním napadeného rozhodnutí pečlivě zvážil, kdo všechno je dotčeným sousedem sporného záměru. Žalovaný takovou úvahu zjevně vůbec neprovedl, spokojil se souhlasy „přímo mezujících sousedů“ a žalobce bez dalšího oslyšel.
39. Žalobce vlastní nemovitost naproti přes ulici proti spornému záměru a obává se pohledových imisí z velkého francouzského okna, světelných imisí, zastínění a hluku z tepelného čerpadla umístěného na střeše sporného záměru, přičemž rovněž rozporuje udělení výjimky ze vzájemných odstupů staveb ve smyslu § 25 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Naopak, žalovaný s těmito námitkami rozhodně nesouhlasí, což obsáhle vysvětluje ve svých vyjádřeních.
40. Přitom platí, že „[k] tomu, aby právnická či fyzická osoba měla postavení účastníka správního řízení, je dostačující **pouhý předpoklad** existence dotčení jejích práv, právem chráněných zájmů nebo povinností, které mohou být povolením dotčeny. Protože postačuje **pouhá** možnost dotčení práv, je nutné jako s účastníkem řízení jednat s každým, u něhož nebude možné nade vší

pochybnost jednoznačně vyloučit, že jeho vlastnická nebo jiná práva nemohou být za žádných okolností povolením dotčena.“ (rozsudek NSS ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 As 36/2009-123; zdůraznění přidáno zdejším soudem).

41. Soud uvádí, že žalobce v žalobě uvedl dostatečně konkrétně, jakých zásahů do svého vlastnického práva se v důsledku realizace sporného záměru obává. V případě pohledových imisí na podporu svých tvrzení doložil i fotodokumentaci. Žalobcem rozporované francouzské okno má výšku 2,70 m a šířku 2,05 m, tj. pohledové imise na žalobcovu nemovitost z něj jistě vznikat mohou a ovlivnění žalobcovy míry soukromí lze rozumně předpokládat. Byť se soudu námitka existence světelných imisí jeví být spíše spekulativní, není na druhou stranu zcela nepřipustitelná. V případě tepelného čerpadla umístěného na střeše sporného záměru nelze z projektové dokumentace seznat, zda umístění tohoto zařízení ovlivní stavebně-technické řešení střechy sporného záměru, či nikoliv. Tedy zda má být tepelné čerpadlo posuzováno žalovaným, či nikoliv. V případě tepelného čerpadla je přitom zjevné, že se jedná o výrobek produkující hluk, tj. opět tuto námitku nelze bez dalšího vyloučit jako „nehodnou“ posouzení stavebním úřadem ve správním řízení. Totéž platí pro žalobcem poukázanou otázku výjimky z § 25 odst. 1 a 7 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, neboť v důsledku jejího udělení se sporný záměr může nacházet blíže nemovitosti žalobce, což může mít vliv na posouzení pohledových a hlukových imisí.
42. Vzhledem k blízkosti nemovitosti žalobce a sporného záměru přitom nelze zcela jednoznačně vyloučit, že vlivem sporného záměru nemůže dojít ke zvýšení některých ze žalobcem namítaných sousedských imisí. Možnost těchto zásahů do vlastnického práva žalobce tedy není hypotetická ani nevychází z absurdního předpokladu porušení zákona. Realizace sporného záměru může v mezích rozumného očekávání vyvolat imise, které se mohou přímo dotknout vlastnického práva žalobce.
43. Vzhledem k uvedenému tak má soud za to, že žalobce může být realizací sporného záměru přímo dotčen ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Žalovaný proto měl pro vydání napadeného rozhodnutí vyžadovat jeho souhlas a vyzvat stavebníka k jeho doplnění. V případě jeho nedoložení pak měl v souladu s § 96a odst. 5 stavebního zákona rozhodnout o provedení společného územního a stavebního řízení.
44. Žalovaný tak však neučinil a otázkou dotčení práv žalobce se při správním postupu ohledně oznámení stavebníků vůbec nezabýval. Jak správně poukázal žalobce, určení okruhu dotčených osob podle § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je úkolem žalovaného jakožto stavebního úřadu (srov. shodně Komentář k § 96. Macháčková, J. a kol. *Stavební zákon. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, dostupné v Systému Beck-online; nebo Komentář k § 96. Vávrová, E. aj. *Stavební zákon. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2021, dostupné v Systému ASPI). Tato vada přitom může mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v důsledku odepření možnosti žalobci zákonem předpokládanou formou participovat na procesu vydání povolovacího aktu stran sporného záměru stavebníků nemohly být věcně vypořádány jeho námitky.
45. Žalovaný argumentuje tím, že případné imise nepřekročí míru přiměřenou místním poměrům, a proto žalobce není sporným záměrem přímo dotčen. Tato otázka však nemůže být předmětem projednávání věci. Věcné posouzení námitek žalobce za předpokladu, že stavebníci nedoložili jeho souhlas se sporným záměrem, patřilo do společného územního a stavebního řízení. V něm měl žalovaný jako stavební úřad k námitce účastníka obstarávat

důkazy a jiné podklady vyvracející jeho tvrzení a pouze v něm mohl žalovaný učinit závěr, že umístěnou či povolovanou stavbou nedojde k přímému dotčení vlastnických práv „sousedů“, nebo že k přímému dotčení sice dojde, ale tuto skutečnost jsou z hlediska soukromoprávního či veřejnoprávního povinni strpět (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2014, č. j. 57 A 72/2012-143). Úvahy žalovaného o přiměřenosti dotčení práv žalobce tak v tomto soudním řízení nemají místo, neboť žalovaný se jimi měl zabývat ve společném územním a stavebním řízení. Soudu na podkladě projednávané žaloby nepřísluší tyto otázky posuzovat, aniž by nejprve proběhlo řízení před žalovaným za účasti žalobce.

46. Pro posouzení důvodnosti projednávané žaloby je významné výhradně to, zda měl žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí požadovat souhlas žalobce jako osoby, jejíž vlastnické právo k sousedním stavbám či pozemkům může být umístěním, respektive prováděním sporného záměru přímo dotčeno. Soud se proto zabýval pouze tím, zda vlastnické právo žalobce k jeho nemovitosti *může být* umístěním či prováděním sporného záměru přímo dotčeno. Soud připomíná, že pro posouzení této otázky není podstatné, zda by v příslušném řízení bylo námitkám žalobce vyhověno, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 7 As 17/2013-25). Důvodnost námitky žalobce soud v projednávané věci neposuzoval. To ale neznamená, že by stavebníci nemohli i přes námitky žalobce plně uspět. Bylo však povinností žalovaného, aby jeho námitky byly posouzeny procesním postupem, ve kterém budou zohledňována jeho procesní práva a jehož výsledek bude zákonný a přiměřený jeho vlastnickému právu.
47. Soud proto dospěl k závěru, že je myslitelné, že vlastnické právo žalobce může být sporným záměrem přímo dotčeno. Žalobce je proto dotčenou osobou ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Nedoložili-li stavebníci souhlas žalobce se sporným záměrem, nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný měl požadovat doplnění souhlasu žalobce, případně postupovat podle § 96a odst. 5 věty druhé stavebního zákona a žádost stavebníků projednat ve společném územním a stavebním řízení.
48. Soud proto neprováděl dokazování přílohami vyjádření žalobce a žalovaného, neboť věcné posouzení sporného záměru soudem by bylo v tento moment předčasné.
49. Námitky žalobce proti podkladovému rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2022 nemohl soud věcně posoudit.
50. Podle § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s., byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.
51. Vzhledem k výše uvedeným závěrům ohledně možnosti přímého zasažení vlastnického práva žalobce sporným záměrem měl žalovaný dle soudu i v řízení o výjimce se žalobcem jednat jako s účastníkem řízení, jehož věcné námitky ohledně podmínek pro udělení výjimky měly nejprve posoudit správní orgány. Následně se jimi v rámci případné žaloby proti konečnému povolovacímu aktu může v souladu s § 75 odst. 2 větou druhou s. ř. s. zabývat soud.

Závěr a náklady řízení

52. Vzhledem k výše uvedenému soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný právo na náhradu nákladů řízení nemá, neboť byl neúspěšný. Naproti tomu žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 16 342 Kč přiznal. Tu tvoří zaplacené soudní poplatky za řízení ve výši 3 000 Kč a za návrh na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč. Dále ji tvoří odměna advokáta ve výši 9 300 Kč za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, to vše zvýšeno o částku 2 142 Kč odpovídající 21% DPH z odměny advokáta a náhrady jeho hotových výdajů, jelikož společnost OTIDEA LEGAL s.r.o., IČO: 11671351, jejímž prostřednictvím zástupce žalobce vykonává advokacii, je plátkyní DPH. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
54. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zřetele, pro něž by bylo namíste jim přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jim náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu